Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

in eo gl'am suam. ⁊ multos filios
dei qui erant dispersi cōgregaret in
vnum. misit in eor abbatis ste-
phani ad edificandū domū clare
uallis mittere frēs eius. ⁊ cum
eis alios uiros religiosos. Quib'
abeuntibus. ipsū etiam dnm ber-
nardum p̄fecit abbatē. mirantib'
sane illis tanq̄ maturis ⁊ strennis
tam in religione quā in sēlo uiris.
⁊ timentibus ei tū p̄ teneriorē
etate iuuentutis. tū p̄ corpis infirmi
tate. ⁊ minori usu exterioris oculi

Erat autē ꝓ pricionis.
clare uallis locus in territorio
lingonensi. ñ longe a flu-
uio alba antiqua spelunca latrū.
⁊ antiquit' dicebat uallis absinthi
alis. seu ꝓpter habundantia ibi ab
sinthij copiam. seu ꝓpt' amaritu
dinem doloris incidentiū ibi in ma
latronū. Ubi g' in loco horroris ⁊
uaste solitudinis. cōsederunt uiri
illi uirtutis. facti de spelunca latro
num templū dei. ⁊ domū orationis.
Vbi simplicit' aliq̄nto tempe deo
seruierunt in paupt̄ate spis. in fame
⁊ siti. in frigore ⁊ nuditate. in uigi-
lijs ⁊ angustijs multis. pulmen
taria sepi' ex folijs fagi ꝓficiebant.
panis instar ꝓphetici illi ex hordeo
⁊ milio ⁊ ficis. ita ut aliq̄nd̄o re-
ligios' uir quādā appositū sibi in
hospitio ubertim plorans. clā aspe-
tant quasi p̄ miraculo oib' osten
dendū. qd̄ inde uiuerent hoies. ⁊
tales homines. Ut uirū dei minus
ista mouebant. sūma ei sollicitu
do de salute multor. que a prima
die cōuersionis sue usq̄ ad hoc tēp'
tam singularit' sacrū illud pect' nos-
tr̄it' possidere. ut ergo omis aliis ma-
num uideat' gerere affectū. Erat g'
uehemens in p̄cordis ei' sēi desiderij.
⁊ sēe humilitatis cōflictus. Nam eū
seipsum deiciens fatebat' indignū.
p̄ quem fruct' aliquis p̄ueniret. mo
oblit' sui estuabat flāgrantissimo
ardore. ut nullam ñ ex multor sa
lute cōsolationē posse admittere u-
deret. Sane fiduciam caritas pari
ebat. sed eandem castigabat humi-
litas. Contigit autem mē hoc. ut ali
quando tempori' solito surgerent
ad uigilias. Quib' p̄actis. ad usq̄
ad matutinas laudes aliq̄nto lon
gius sup̄ esset noctis in tuallū. e-
gressus foras. ⁊ loca uicina circui
ens orabat deum. ut acceptū hab-
ret obsequiū suū. ⁊ fratrū suorū
in eo qd̄ dirim' spīalis fructus de
siderio cōstituit. Subito ū stans
in ipsa oratione. modice in' dulis
oculis. uidit undiq̄ ex uicinis mō
tibus tam in fimtā diuisi habitus.
⁊ diuise cōditionis hominū multi
tudinē. in inferiorē uallem descēdē.
ut uallis ipsa eos capere ñ posset.
Quod quid significauit. ad omib'
manifestū est. Hac g' uisione uir
dū magnifice consolat'. exhortat'
est etiam frēs suos. monens eos
de misericordia dei nunq̄m desperare.

Cum uero ante instantē hie
mem. gerard' fr̄ ei' cellera
rij dom'. ad quid eū duri' que
ret. ad necessaria dom'. ⁊ frm mul
ta de esse. nec habere se unde ea co
emeret. ⁊ urgente necessitate iam
nullam recipet ūbor cōsolationē.

Vna ꝓpter loquens. uiros